

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

20 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Alerguș Constantin,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Șveț Constantin cu avocatul său Rusanovschi Iulian, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Strășeni din 02 iunie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Șveț Constantin Anatolie, născut la 15 august 1967, originar și domiciliat în r-nul Strășeni, s. Voinova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 08.10.2014 – 02.06.2015 (prima instanță);
2. 22.06.2015 – 29.10.2015 (instanța de apel);
3. 25.01.2016 – 20.04.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 02 iunie 2015 Șveț Constantin a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a admis în principiu capătul de cerere privind încasarea prejudiciului material și s-a explicat părții civile Vieru Mihail și apărătorului acestuia avocatul Vasilica Ruslan, dreptul de a se adresa cu acțiune civilă privind încasarea prejudiciului material în ordinea procedurii civile.

S-a încasat de la inculpatul Șveț Constantin, născut la 15.08.1967, în beneficiul părții civile Vieru Mihail, născut la 18.11.1992, cu titlu de prejudiciu moral suma de 15000,00 (cincisprezece mii) lei, în rest acest capăt de cerere s-a respins ca neîntemeiat.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că inculpatul Șveț Constantin la data de 03.06.2014, aproximativ pe la ora 15.00, aflându-se pe malul

bazinului acvatic numit „la Leonica”, amplasat pe teritoriul administrativ al satului Voinova din raionul Strășeni, pe care-l arendează inculpatul, văzându-l pe consăteanul său Vieru Mihail, care adăpa calul din bazinul acvatic sus numit și avînd intenția cauzării leziunilor corporale părții vătămate Vieru Mihail, cu un obiect dur, din metal, pe care-l avea la sine și anume o rangă metalică numită „pripon”, în vederea realizării scopului său infracțional, intenționat, i-a aplicat acestuia din spate cu ranga din metal numită „pripon”, două lovituri în regiunea capului, cauzîndu-i astfel părții-vătămate leziuni corporale sub formă de contuzie cerebrală gradul II, fractură înfundată a osului temporal stîng, hematom subarahnoidal în emisfera stîngă, leziuni care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1520/D din data de 04.07.2014, s-au format în rezultatul acțiunii traumatice a unui corp contondent dur, cu suprafață de interacțiune limitată, prin mecanism de lovire, posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și se califică ca vătămări corporale grave.

Acțiunile inculpatului Șveț Constantin au fost încadrate de prima instanță în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, adică vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1. Procurorul în Procuratura r-lui Strășeni, Golban Vasile, prin care a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, din motivul blîndeții acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu aplicarea inculpatului Șveț Constantin în conformitate cu prevederile art. 151 alin. (1) Cod Penal, a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, invocînd că:

- instanța de fond corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept calificînd legal acțiunile inculpatului Șveț Constantin în baza art. 151 alin. (1) Cod Penal, însă a aplicat o pedeapsă prea blîndă, dat fiind caracterul social periculos al faptei, modul de comitere a infracțiunii, personalitatea infractorului și în special urmările grave, survenite în rezultatul comiterii infracțiunii;

- la emiterea sentinței, instanța de fond nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale stabilite de Codul Penal, în special de faptul că lui Șveț Constantin i s-a incriminat comiterea unei infracțiuni ce face parte din categoria celor grave, iar inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, nu s-a căit de cele comise și nici nu a reparat integral prejudiciul cauzat prin infracțiune, însă instanța de fond a stabilit o pedeapsă minimă prevăzută de legea penală pentru infracțiunea dată, iar prin stabilirea pedepsei date nu a transmis un mesaj întregii societăți că justiția totuși a decis înlăturarea din societate pe o perioadă mai îndelungată de timp a persoanei vinovate de comiterea unei infracțiuni grave, soldată cu urmări grave, care nu a manifestat regret față de faptele sale, prevenind comiterea unor astfel de fapte de către alte persoane;

- la stabilirea pedepsei, prima instanță nu a atras atenția asupra faptului că aceste fapte antisociale precum și asemenea comportament a inculpatului Șveț Constantin după comiterea infracțiunii, care nu s-a căit de cele comise, urmează a fi stopate anume prin aplicarea unei pedepse penale, care ar curma intenția oricărei persoane de a aplica lovituri și ulterior spulberă speranțele victimelor și rudelor acestora, pedeapsă ce ar preveni săvârșirea a unor sute de asemenea fapte și provocarea a astfel de urmări grave ca cele produse prin acțiunile inculpatului Șveț Constantin;

- inculpatul a întreprins acte de pregătire a infracțiunii în cauză, ce se exprimă prin luarea și deținerea obiectului cu care a și aplicat lovituri;

- inculpatul deși înțelegea, prevedea și își dădea seama de urmările prejudiciabile ale faptei sale, a comis actul infracțional. Această concluzie rezultă din circumstanțele cauzei și anume timpul comiterii infracțiunii, modalitatea săvârșirii acesteia, timpul în care s-a aflat inculpatul cu obiectul în mână și faptul realizării că partea vătămată nu avea careva obiecte în mâini pentru a aplica lovituri, partea vătămată neprezentînd pericol și neașteptîndu-se că va fi atacată. Aceste circumstanțe enumerate mai sus demonstrează faptul că corectarea inculpatului și atingerea scopului legii penale nu este posibilă doar cu aplicarea pedepsei minime prevăzute de legea penală, pedeapsă care este prea blîndă și a cărei aplicare nu a fost argumentată de către instanța de fond. În cazul dat, reieșind din cuantumul pedepsei prevăzute de legiuitor pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (1) Cod penal și anume de la 5 ani închisoare, nu există careva circumstanțe ce ar permite instanței de judecată de a aplica pedeapsa minimă prevăzută de norma legală ce i se incriminează.

3.2. Avocatul Gavriliță Mihail în numele inculpatului Șveț Constantin, prin care a solicitat casarea totală a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Șveț Constantin să fie achitat, invocînd că:

- inculpatul Șveț Constantin nu a recunoscut vina și a dat declarații convingătoare și consecvente pe tot parcursul urmăririi penale și cercetării judecătorești, declarații care se completează și se confirmă cu un cumul de probe pertinente și concludente;

- la aprecierea probelor, instanța de fond nu a dat dovadă de imparțialitate și nu a ținut cont de prevederile art. 93 alin. (2) Cod de procedură penală, din esența căruia se deduce că declarațiile martorilor învinuirii, a părții vătămate, nu au prioritate față le declarațiile bănuitului, învinuitului, inculpatului, martorilor și altor probe ale apărării;

- este greșită aprecierea primei instanțe care respinge declarațiile inculpatului din motiv că aceasta este o metodă de apărare, deoarece oricare metodă de apărare folosită de către inculpat nu poate fi apreciată ca probă ce dovedește contrariul. Instanța nu este consecventă și atunci cînd respinge declarațiile martorului Șveț

Angela pe motiv că ea este soția inculpatului, iar declarațiile martorului Cotruță Elena, care este concubina părții vătămate, a martorului Cotruță Nicolae, care este decedat și nici nu a fost audiat în judecată, martorului Onisim Nicolae, care, după cum însuși a declarat, se află în relații ostile cu inculpatul, le consideră consecvente, pertinente și care în opinia acuzării dovedesc vinovăția inculpatului;

- nu pot fi puse la baza învinuirii lui Șveț Constantin nici declarațiile martorilor Preguza Iulia, Țurcan Valeriu, Barbă Victoria, Barbă Anatolie precum că l-au văzut pe Șveț Constantin în diferite locuri ale s. Voinova între orele 15.00-16.00, iar ulterior au aflat că Șveț Constantin l-ar fi lovit pe Vieru Mihail cu varga de metal (pripon) peste cap, deoarece martorii Raspopa, Stolear au confirmat că în aceeași zi și intervale de timp, l-au văzut și au discutat cu Șveț, cu totul în alt sat, Chirianca, la o distanță de 5 km de s. Voinova. Instanța de fond nu a motivat și nici nu a respins declarațiile acestor martori. Consideră că așa probe contradictorii nu pot fi puse la baza condamnării persoanei, dar urmează a fi tratate în favoarea nevinovăției ei;

- nici instanța de fond, nici organul de urmărire penală nu a întreprins măsuri pentru a stabili obiectul cu care a fost lovită partea vătămată;

- nu este de acord cu pedeapsa aplicată inculpatului, deoarece nu există interdicții de aplicarea a prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului Șveț Constantin;

- infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal este o infracțiune săvârșită cu intenție, iar instanța de fond i-a numit lui Șveț pedeapsa cu închisoare pe un termen nu mai mult de 5 ani, iar infracțiunea gravă nu se regăsește în această normă;

- e eronată concluzia instanței de fond precum că *„pe parcursul examinării cauzei inculpatul nu a manifestat careva sentimente de regret față de fapta comisă și consecințele acesteia”*, și constatând că în cauza dată lipsesc careva circumstanțe agravante, prin aceste considerente instanța de fapt, a agravat situația inculpatului;

- la momentul individualizării pedepsei, prima instanță nu a ținut cont de prevederile art. 90 Cod penal, de faptul că lipsesc careva circumstanțe grave la moment, că rudele inculpatului au restituit prejudiciul material și moral, iar partea vătămată, Vieru Mihail, nu are pretenții față de inculpat, manifestă loialitate privitor la pedepsirea inculpatului, inculpatul are loc permanent de trai și este antrenat în câmpul muncii, se caracterizează pozitiv, participă la activitatea și dezvoltarea comunității, are la întreținere trei copii minori și soția, care nu este angajată în câmpul muncii.

3.3. Avocatul Rusanovschi Iulian a înaintat apel suplimentar la apelul avocatului Gavriliță Mihail în numele inculpatului Șveț Constantin, prin care a solicitat achitarea inculpatului, invocând că:

- au fost admise încălcări la etapa urmăririi penale, iar plîngerea din 03.06.2014 nu a fost depusă de Vieru Mihail, deoarece conform Raportului nr. 661a-2014 eliberat de IMSP Spitalul Clinic de Psihiatrie din 15.09.2014, la 03.06.2014,

în jurul orelor 16.00, Vieru Mihail a fost lovit în cap și diferite părți ale corpului cu un obiect metalic. În aceeași zi, examinatul a fost spitalizat în SR Strășeni, după ce cu serviciul Aviasan la 05.06.2014, a fost internat în CNȘPMU Secția Neurochirurgie, în stare gravă. După tratamentul medical complex și chirurgical efectuat la 21.06.2014, Vieru Mihail a fost externat. Astfel, plîngerea și declarația din 03.06.2014 sunt semnate de altă persoană și nu de către Vieru Mihail. De asemenea, urmărirea penală a fost începută abia o lună mai târziu după ce Vieru Mihail a fost recunoscut în calitate de parte vătămată. A invocat că declarațiile părții vătămate sunt contradictorii și nu coroborează cu declarațiile celorlalți martori. Totodată, a menționat că au fost adresate două interpelări, către S.A. MOLDTELECOM și S.A. ORANGE Moldova, pentru a se confirma/infirma nevinovăția inculpatului, dar s-a constatat că atât lista apelurilor telefonice, cât și locul de aflare a telefonului mobil pot fi furnizate la cerere, doar pentru o perioadă de cel mult un an anterior, fapt ce i-a plasat în imposibilitate de a obține aceste probe, dar care vorbesc despre niște dubii rezonabile ce urmează a fi, obligatoriu, interpretate în favoarea inculpatului Șveț Constantin;

- nici un martor nu indică expres asupra faptului că Vieru Mihail ar fi fost agresat anume de Șveț Constantin, majoritatea martorilor comunicînd că doar au auzit prin sat că Vieru Mihail a fost bătut. Dimpotrivă, declarațiile martorilor Preguza Valentina, Șveț Angela, Covtoniuc Ion, Gonciar Emil, Raspopa Olga, indică asupra nevinovăției lui Șveț Constantin.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță a stabilit corect starea de fapt care corespunde probelor din dosar apreciate corect, instanța de fond încadrînd just acțiunile inculpatului Șveț Constantin în baza dispozițiilor art. 151 alin. (1) Cod penal, adică - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății care este periculoasă pentru viață.

Astfel, instanța de apel a conchis că deși inculpatului Șveț Constantin nu își recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii imputate, aceasta este dovedită prin probele administrate, cercetate în instanța de fond și verificate în ședința instanței de apel, și anume:

- declarațiile părții vătămate Vieru Mihail, care în instanța de apel a comunicat că susține declarațiile date în instanța de fond, nu are declarații suplimentare. Afirmă cu certitudine că anume Șveț Constantin l-a lovit, îl cunoaște de mic copil. Pînă la acel moment nu a avut careva neînțelegeri sau conflicte cu inculpatul. Șveț Constantin se afla lîngă căruța, l-a văzut cînd s-a apropiat cu caii săi de iaz pentru a-i adăpa. Des mergea la iaz cu caii. Nu a atras atenția de cîte ori l-a lovit inculpatul. Pe Șveț Constantin îl vedea des la iaz, pentru că avea grădină lîngă iaz, iar iazul este arendat de către Șveț Constantin. În ziua conflictului a dat declarații pe care le-a

semnat, poliția a venit direct la spital și el a indicat că a fost agresat de Șveț Constantin. Tot el a depus plângere la poliție, plângerea este semnată de el personal. Nu poate comunica cu exactitate la ce oră a fost lovit. La iaz a ajuns la orele 15.00, era cu fața spre iaz, nu avea ceas pe mână pentru a ști exact ora când a fost lovit. A simțit o lovitură puternică, după care din cauza durerii nu mai simțea câte lovituri i-au fost aplicate. În ziua incidentului a fost la lucru în pădure pînă la masă, fiindcă era sărbătoare. A venit acasă pe partea stîngă a iazului. Pe dambă l-a văzut pe inculpat cînd cobora cu un cal. Onisim Nicolae a venit la el și i-a spus că tatăl său, Șveț Constantin i-a zis ca acesta să zică că în acea zi Șveț Constantin a fost cu caii la nuci și nu la iaz, în caz că cineva îl va întreba. Nu a fost lovit de cal în ziua incidentului, dar de Șveț Constantin cu priponul de la cai. Nu are nimic împotriva lui Șveț Constantin, pînă în acea zi nu erau în conflict. Nu i-a fost restituit prejudiciul de inculpat;

În ședința instanței de fond, partea vătămată Vieru Mihail a relatat că la data de 03.06.2014, aproximativ pe la ora 14.30, după ce a venit de la muncă din pădure, el a înhămat calul la căruța sa și s-a pornit în regiunea care se numește „Betnica” de lîngă satul său natal Voinova din raionul Strășeni să cosească iarbă pentru animale. Pe drum a hotărît să adape calul la iazul lui „Leonica” de la marginea satului. Ajungînd la iaz, a tras calul la marginea apei și ținea frîul din strîns, ca să nu lase calul să intre în apă. În timp ce trăgea calul spre apă, alături, pe șes, l-a observat pe consăteanul Șveț Constantin, cu care nu a discutat nimic și care și-a luat caii săi de pe șes ca să-i adape. Apoi în timp ce calul său bea apă, a observat că nu departe au început a bea apă și caii inculpatului Șveț Constantin, iar acesta se îndrepta spre dînsul. Deoarece el era atent la calul său, fiindcă abia îl învăța la căruță, nu i-a acordat mare atenție inculpatului care venea spre dînsul și în clipele care au urmat acesta s-a apropiat de el pe la spate și fără să-i spună nimic, l-a lovit cu priponul pe care-l avea în mână după cap. De la lovitură a căzut jos din căruță la marginea apei. Nu a reușit să-și revină bine, cînd inculpatul a înconjurat căruța și a venit din nou lîngă dînsul, după care l-a mai lovit odată cu priponul în partea stîngă a capului, după această lovitură el și-a pierdut cunoștința. Peste cît timp și-a revenit el nu cunoaște, însă cînd și-a revenit era pe spate pînă la brîu în apă, plin de noroi, iar calul cu căruța erau alături. Cu greu a urcat în căruță și s-a dus acasă, după care a anunțat soția despre cele întîmplate. Deoarece se simțea foarte rău, soția sa a chemat imediat salvarea și el a fost internat la spital, unde a primit tratament mai mult timp. Partea vătămată a mai declarat că fiind aproximativ ora 15.00, cînd a fost lovit de către inculpat pe drum pînă la iaz, el nu s-a întîlnit cu nimeni și nu știe dacă a văzut cineva cum a fost lovit în cap cu priponul pe care îl avea Șveț Constantin în mână;

- declarațiile martorului Cotruță Elena, date în instanța de fond verificate în instanța de apel, care a declarat în cadrul ședinței de judecată că partea vătămată Vieru Mihail este concubinul ei. La data de 03.06.2014, în jurul orelor 14:30-15:00, acesta s-a pornit la cosit iarbă pentru animale cu căruța, care era tractată de un cal.

Peste aproximativ o oră, fiind în curtea casei lor, l-a auzit pe soțul ei Vieru Mihail, care a intrat în ogradă, strigînd că-l doare tare capul. Apropiindu-se de căruță, a văzut că acesta este lovit tare la cap. Inițial ea a crezut că pe Vieru Mihail l-a lovit calul, însă la un moment dat acesta i-a spus că în timp ce adăpa calul pe malul iazului “la Leonica”, a fost lovit pe la spate de către Șveț Constantin cu priponul de la cal în cap de cîteva ori. Văzînd că concubinul ei Vieru Mihail, se simte foarte rău a anunțat ambulanța și acesta a fost internat de urgență la spital. A doua zi, ea a aflat de la consătenii săi Țurcan Valeriu, Cobza Rodica și Preguza Iulia că la data de 03.06.2014, cînd soțul ei Mihail venea bătut acasă gemînd de durere, aceștia peste aproximativ cinci minute l-au văzut trecînd pe drum și pe inculpatul Șveț Constantin cu caii înhămați la căruță, în care avea doi stupi de albine;

- declarațiile martorului Preguza Iulia, date în instanța de fond, verificate în instanța de apel, care a declarat că data precisă nu o ține minte, dar știe exact că în acea zi era o sărbătoare religioasă, Constantin și Elena. Aproximativ în intervalul de timp de la ora 15:00-16:00, deoarece anume în acest interval de timp la dînșii în sat se deschide după masă magazinul la ora 15:00, ea s-a pornit la magazinul din sat. Ajungînd în apropiere de magazin, pe marginea drumului l-a observat la o distanță de aproximativ 3-5 metri pe consăteanul ei Vieru Mihail, care era în căruță murdar de noroi pe tot corpul și striga „of fa Ileana o să mor”, îndreptîndu-se spre casă, după care ea a intrat în magazin. Cînd a ieșit din magazin pe aceeași porțiune de drum, unde îl văzuse anterior pe Vieru Mihail, l-a observat pe inculpatul Șveț Constantin, care se deplasa cu căruța sa pe șosea spre ieșirea din sat și în căruță avea două știubeie. A doua zi prin sat s-a auzit vorbă, pecum că Vieru Mihail a fost bătut, dar în ce circumstanțe ea nu cunoaște;

- declarațiile martorului Țurcan Valeriu, date în instanța de fond, verificate în instanța de apel, care a declarat că la 03.06.2014, fiind ziua de sărbătoare religioasă Constantin și Elena, în jurul orelor 15:30-16:00, în timp ce el se întorcea de la părinți, în apropiere de podul de lîngă gospodăria unui consătean de-a lor pe nume, Ivanovici Gheorghe, familia acestuia nu o cunoaște, la o distanță de aproximativ 50 de metri, l-a observat pe inculpatul Șveț Constantin, pe care îl cunoaște foarte bine, deoarece sînt vecini, locuiesc într-o mahala, ultimul era cu căruța sa în care avea niște lăzi sau ceva asemănător cu știubeie de albine și se deplasa spre ieșirea din satul lor spre satul Chirianca. Prin preajmă, în acel moment alte persoane nu a observat. A doua zi prin sat a auzit lumea vorbind, precum că inculpatul Șveț Constantin l-a lovit cu un pripon în cap pe un consătean de-a lor pe nume Vieru Mihail, însă circumstanțele cum s-a întîmplat cazul concret, el nu cunoaște și nici nu s-a interesat;

- declarațiile martorului Barba Victoria, date în instanța de fond, verificate în instanța de apel, care a relatat că la începutul lunii iunie anul 2014, data precis nu ține minte, aproximativ în jurul orelor 14:00, s-a dus pe șes ca să mulgă vaca, a stat acolo pe șes aproximativ 30-40 minute, după care s-a pornit înapoi spre casă. Mergînd pe drumul central, spre casă, care duce în satul Voinova, în apropiere de

fermă, aproximativ la o distanță de 40 de metri, l-a observat pe cumnatul ei pe nume Șveț Constantin, care venea din urma ei, ultimul era pe jos și intra în sat. De unde venea acesta, ea nu cunoaște și nici nu l-a întrebat, deoarece nu prea discută cu dînsul. După aceasta, cît a mers pe drum spre casă, nu a mai observat încotro a mers acesta. Tot în acea zi spre seară, aproximativ în jurul orei 20:00, cînd s-a dus să-și aducă vaca de pe șes, prin sat a auzit că cumnatul ei Șveț Constantin l-a bătut pe un alt consătean de-a lor, pe nume Vieru Mihail. În ce circumstanțe a avut loc bătaia ea nu cunoaște și nici nu s-a interesat;

- declarațiile martorului Barba Anatolie, date în instanța de fond, verificate în instanța de apel, care a relatat că partea vătămată Vieru Mihail îl cunoaște foarte bine, deoarece acesta a lucrat o perioadă de timp în pădure la tăiat lemne în cantonul care îl are el în gestiune. La data de 03.06.2014, în ziua de sărbătoare religioasă Constantin și Elena, de dimineață, Vieru Mihail a fost la lucru în pădure și deoarece era sărbătoare el i-a spus acestuia că dacă dorește, poate să nu lucreze deloc, însă Vieru Mihail s-a oferit să lucreze o jumătate de zi, pînă aproximativ la ora 14:00, după care acesta a plecat acasă. Despre faptul că la data de 03.06.2014, în ziua cînd a plecat din pădure, Vieru Mihail ar fi fost bătut, a aflat de la mulți oameni din sat, însă cine anume la bătut cu certitudine el nu cunoaște, dar tot de pe la oamenii din satul lor a auzit vorbă că acesta a fost bătut de către Șveț Constantin. Circumstanțele, cum s-a întîmplat cazul concret el nu cunoaște, însă lui Vieru Mihail, i-a comunicat că soțul ei a fost lovit în cap cu un pripon din metal;

- declarațiile martorului Cotruța Nicolae date în instanța de fond, verificate în instanța de apel, care a relatat că în ziua de sărbătoare religioasă Constantin și Elena, data precis nu ține minte, aproximativ la ora 12:00, el s-a dus la cosit lucerna de pe deal. Cînd trecea pe lîngă iazul de la marginea satului a observat cîteva persoane, dar nu ține minte cine erau, care stăteau pe malul iazului și probabil prindeau pește. Mai la deal de iaz, sub un nuc, l-a observat pe consăteanul Șveț Constantin, care facea ceva la căruță, ce anume nu poate spune, însă acesta era acolo de unul singur. El s-a salutat cu Șveț Constantin și s-a dus mai departe. Aproximativ în jurul orelor 18:00, el s-a întors înapoi acasă și trecînd pe lîngă iaz, a văzut că deja nu mai era nimeni acolo. Ulterior, peste cîteva zile, a auzit vorbă prin sat că consăteanul lor Vieru Mihail a fost bătut pe malul iazului de la marginea satului. Dar în ce circumstanțe acesta a fost bătut el nu cunoaște;

- declarațiile martorului Șveț Angela date în instanța de fond, verificate în instanța de apel, care a relatat că în ziua de sărbătoare religioasă Constantin și Elena, data precisă nu o ține minte, de dimineață, ea împreună cu fiica sa, Dorina, s-au dus la prășit castraveți la grădină, nu departe de iazul de la marginea satului Voinova. Soțul ei, pe nume Șveț Constantin, a rămas acasă să se ocupe cu albinele. Acolo la grădină ea a stat aproximativ pînă la 13:00, după care a venit înapoi acasă, unde a stat la masă împreună cu soțul ei și copiii lor, după care aproximativ la ora 14:00, soțul ei a luat căruța și doi stupi și i-a spus ei că pleacă în satul Chirianca la un

cunoscut de-al său pe nume Covtoniuc Ion, pentru ca să lucreze la albinele acestuia. După aceasta soțul s-a întors acasă aproximativ la ora 20:30. Despre faptul că soțul ei Șveț Constantin l-ar fi bătut pe consăteanul lor Vieru Mihail, poate comunica că nu este adevărat, deoarece nu avea nici un motiv să-l bată și despre acest fapt a auzit vorbind lumea prin sat;

- declarațiile martorului Raspopa Olga date în instanța de fond, verificate în instanța de apel, care a relatat că la data de 03.06.2014, în ziua de sărbătoare religioasă Constantin și Elena, aproximativ în jurul orei 13:30, ea împreună cu soțul ei Stoler Iurie, s-au dus pe deal ca să vadă dacă nu este timpul potrivit de prășit. După ce au verificat toate loturile de pământ s-au pornit înapoi spre casă. Când au ajuns în preajma primăriei din satul Chirianca, soțul ei a rugat-o ca să se uite cât e ora și uitându-se la ceas, a văzut că era ora 14:25, după aceasta și-au continuat drumul spre casă. Când a ajuns în apropiere de locuința vecinului lor, pe nume Covtoniuc Ion, soțul ei s-a oprit ca să discute cu Șveț Constantin, care era la o distanță de aproximativ 40 de metri de la poarta lui Covtoniuc Ion și acesta stătea cu căruța sub un pom de nuc. Din discuția soțului ei cu Șveț Constantin, ea a înțeles că ultimul a fost la Covtoniuc Ion și l-a ajutat la lucru, la albine. În timpul cât soțul ei a discutat, aproximativ 10 minute cu inculpatul, ea observat că ultimul avea în căruță doi stupi de albine;

- declarațiile martorului Stoler Iurie date în instanța de fond, verificate în instanța de apel, care a comunicat că aproximativ pe la ora 14:20 s-a întâlnit cu Șveț Constantin, lângă gospodăria unui vecin de-al său pe nume Covtoniuc Ion, cu care a discutat vre-o 5-10 minute, apoi a plecat acasă împreună cu soția sa, Raspopa Olga;

- declarațiile martorului Pregelza Valentina date în instanța de fond, verificate în instanța de apel, care a comunicat că în ziua de sărbătoare religioasă Constantin și Elena, data precisă nu o ține minte, aproximativ pe la ora 13:00, a fost telefonată de către dădaca de la grădinița din satul Voinova, care i-a comunicat că feciorul ei în vârstă de 5 ani se simte rău. Atunci ea împreună cu fiica sa de doi ani, s-au pornit la grădiniță, ca să vadă ce s-a întâmplat cu feciorul ei. La grădiniță a ajuns aproximativ la ora 13:30 și s-a aflat acolo aproximativ jumătate de oră. În jurul orei 14:00, ea împreună cu cei doi copii ai ei s-a pornit spre casă, mergând pe drum spre casă s-a întâlnit cu cumnatul Șveț Constantin, care era cu căruța și i-a luat în căruță, ducându-i pînă acasă. Când s-a coborât din căruță, a observat că acesta avea două stupuri de albine în trăsură și i-a spus că se duce la un om în satul Chirianca că să-i ajute la lucru la albine;

- declarațiile martorului Onisim Nicolae date în instanța de fond, verificate în instanța de apel, care a comunicat că Șveț Constantin, care locuiește în satul Voinova și este tatăl său biologic, la care însă se duce doar în vizită. Începînd cu data de 08.05.14 și pînă în luna iulie, el a fost în ospeție la tatăl biologic, pe timpul verii în satul Voinova. Nu departe de iazul de la marginea satului cu denumirea „la Lionica”, el împreună cu tatăl său, Șveț Constantin au cultivat în primăvara și vara anului 2014

o grădină de legume, unde aproape toată vara el s-a aflat. Pe timp de noapte el rămânea la grădină împreună cu prietena sa Leucă Cristina, iar tatăl său pleca pe timpul nopții acasă în satul Voinova. La începutul lunii iunie, anul 2014, data precisă nu o ține minte, dimineața aproximativ pe la ora 06.00, tatăl său Șveț Constantin a venit la grădină, s-a apropiat de el și i-a spus că în caz că îl vede cineva și îl întreabă unde au fost priponiți caii în ziua precedentă, să spună că lângă nuci și nicidecum lângă iaz. Inițial nu a înțeles cu ce scop i-a spus aceasta, însă mai apoi și-a dat seama cu ce scop l-a rugat tatăl său să ascundă că cei doi cai ai săi au fost priponiți cu totul în altă parte, deoarece în seara precedentă a venit la el un verișor pe nume Șveț Anatolie și în urma discuției cu tatăl său, acesta la întrebat ce a făcut cu Vieru Mihail, căci toți din sat spun că l-ar fi bătut pe ultimul și acela este internat la spital. Astfel a înțeles că tatăl său, Șveț Constantin încerca să-și creeze un alibi, deoarece în ziua cu pricina cei doi cai pe care îi are tatăl său, au fost totuși priponiți pe malul iazului „la Leonica”, iar inculpatul aproximativ pînă la ora 14.00 a lucrat acolo la grădina de legume împreună cu ei, apoi s-a dus să dea caii la apă, după care a plecat.

Prin probele scrise cercetate de instanța de fond și verificate suplimentar de instanța de apel, și anume:

- raportul de expertiză medico-legală nr. 1520/D din 04.07.2014, conform căruia părții vătămate Vieru Mihail, în urma loviturilor aplicate, i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de contuzie cerebrală gradul II, fractură înfundată a osului temporal stîng, hemotom subarahnoidal în emisfera stîngă, leziuni care sau format în rezultatul acțiunii traumatice a unui corp contondent dur cu suprafață de interacțiune limitată prin mecanism de lovire, posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și se califică ca vătămări corporale grave (f.d. 54-55, vol. I);

- raportul de expertiză psihiatrică legală ambulatorie nr. 661a-2014, din data de 05.09.2014, din conținutul concluziilor căruia rezultă că partea vătămată Vieru Mihail manifestă o dezvoltare psihică corespunzător nivelului de retard mental ușor. Partea vătămată Vieru Mihail putea conștientiza acțiunile sale. Partea vătămată putea percepe corect anumite circumstanțe și este capabil de a face declarații veridice despre sine. Partea vătămată a avut posibilitatea să înțeleagă caracterul acțiunilor agresorului, reieșind din dezvoltarea sa intelectuală. Partea vătămată își dădea seama și înțelegea acțiunile săvârșite asupra sa. În cazul dat nu se determină o careva predispoziție a părții vătămate de a se victimiza nejustificat sau de a declara fapte ce nu au avut loc. La moment nu poate fi influențat în schimbarea opiniei, deoarece expunerea sa este fermă și convingătoare. Comisia de expertiza psihiatrică legală ambulatorie a conchis că Vieru Mihail prezintă diagnosticul “Retardare mentală moderată”, fapt care este confirmat prin datele anamnestice despre dificultăți intelectuale anamnezice de la începutul studiilor, abandonarea școlii după clasa 3, aflarea la evidența psihiatrică din copilărie cu Retardare mentală, scutirea de la serviciul militar. Diagnosticul se confirmă și de datele examenului psihiatric clinic

curent, care evidențiază la el cunoștințe generale reduse, dificultăți de a face probe la diferențiere și abstractizare, interese limitate, diminuarea memoriei, gândirea concretă, elementară, raționamente primitive, superficiale, însă particularitățile psihicului lui și gradul insuficienței intelectuale depistate la el nu sunt atât de pronunțate ca să-l lipsească de capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale în perioada comiterii infracțiunii, victimă a căreia este. Actualmente tulburări cu semnificația psihiatrico-legală la el nu se depistează. Prin urmare, Vieru Mihail Gheorghe în prezent este capabil să depună mărturii, să fie audiat în ședința judiciară. Nu necesită aplicarea față de partea vătămată careva tratament medical forțat (f.d. 149-151, vol. I);

- procesul-verbal de confruntare din data de 22.07.2014, dintre partea vătămată Vieru Mihail și inculpatul Șveț Constantin, din conținutul căruia reiese că partea vătămată își menține poziția referitor la faptul că leziunile corporale i-au fost provocate anume de către inculpat, care l-a lovit cu priponul de câteva ori în cap la data de 03.06.2014, aproximativ la ora 15:00-15:15, în timp ce se afla pe malul iazului numit „La Leonica” de la marginea satului Voinova din raionul Strășeni (f.d. 109-112, vol. I);

- procesul-verbal de confruntare din data de 02.10.2014, dintre martorul Preguza Iulia și inculpatul Șveț Constantin, conform căruia s-a stabilit cu certitudine că aceștia sunt în relații bune. Martorul Preguza Iulia a indicat expres că la data de 03.06.2014, în jurul orelor 15:00- 16:00, fiind pe scări în fața magazinului situat în satul Voinova din raionul Strășeni, l-a văzut la un moment dat pe inculpatul Șveț Constantin, în căruța ce-i aparține acestuia, în care avea două știubeie și care se deplasa de la marginea satului spre centrul satului Voinova, în direcția satului Chirianca din raionul Strășeni (f.d. 168-171, vol. I).

Astfel instanța de apel a constatat în urma audierii participanților la proces și verificând prin prisma art. 101 Cod de procedură penală probele administrate la etapa de urmărire penală, cercetate în prima instanță și în instanța de apel, că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare, și anume comiterea de către Șveț Constantin a infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod Penal, după semnele - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății care este periculoasă pentru viață. Totodată, instanța de apel analizând totalitatea de probe concludente, pertinente și veridice consideră dovedită incontestabil și vinovăția lui Șveț Constantin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal.

Necătfînd la faptul că instanța de apel a respins demersul avocatului cu privire la efectuarea unei expertize grafologice, în ședința de judecată din 29.10.2015, avocatul Rusanovschi Iulian a prezentat raportul de constatare tehnico-științifică din 23.09.2015, elaborat de către expertul Roibu Sergiu, care a fost apreciat critic de instanța de apel deoarece această probă a fost administrată, efectuată fără respectarea dispozițiilor Codului de procedură penală, iar efectuarea acesteia nu a fost dispusă

nici prin ordonanța organului de urmărire penală, nici prin încheierea instanței de judecată. Totodată, instanța de apel a considerat dubioasă concluzia acestui expert odată ce dosarul penal pe perioada examinării cauzei în apel se afla în Curtea de Apel Chișinău, în aceste circumstanțe efectuarea expertizei grafologice a semnăturilor din dosar a fost imposibilă. În acest context, instanța de apel a considerat că raportul de constatare tehnico-științifică din 23.09.2015, prezentat de către avocatul Rusanovschi Iulian nu constituie o probă admisibilă, motiv pentru care instanța de apel a respins-o ca fiind inadmisibilă.

Instanța de apel a constatat că prima instanță în mod corect a apreciat critic declarațiile lui Șveț Constantin și a martorului Șveț Angela, care este soția inculpatului, deoarece nu sunt coerente și sunt combătute prin declarațiile părții-vătămate și a martorului Onisim Nicolae.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a statuat că în acțiunile inculpatului se regăsește latura obiectivă a infracțiunii, or, s-a dovedit incontestabil că anume el a aplicat violența asupra părții vătămate, lovindu-l cu priponul în regiunea capului, în rezultatul acțiunilor sale ilegale, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1520/D din data de 04.07.2014, a dus la cauzarea de vătămări corporale grave părții vătămate.

La fel, instanța de apel a conchis că totalitatea de probe cercetate în ședința de judecată, au dovedit cert că anume Șveț Constantin l-a lovit cu priponul pe Vieru Mihail, iar argumentele avocatului precum că neconcordanțele dintre declarațiile martorilor urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului nu sunt justificate, deoarece prin prisma pertinentei, concludenței și veridicității, fiind analizate în ansamblu, dovedesc culpabilitatea lui Șveț Constantin în comiterea infracțiunii imputate. Totodată martorii la care face trimitere avocatul sunt niște probe indirecte, care de fapt spun că în acea zi l-au văzut pe Șveț Constantin trecând pe drum în jurul orelor 14:00.

Cu referire la apelul declarat de procuror, prin care acesta a criticat pedeapsa aplicată inculpatului, din motiv că aceasta este una prea blândă, instanța de apel a menționat că concluzia instanței de fond corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de individualizare și stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii, iar din materialele cauzei și hotărîrea instanței de fond atacată, instanța de apel nu a constatat vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărîrii judecătorești contestate, or, pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă, iar argumentele aduse de către procuror în acest sens nu sunt justificate.

În același sens, instanța de apel a respins și argumentele avocatului, care a invocat că inculpatului era posibilă aplicarea unei pedepse prin prisma art. 90 Cod penal, deoarece instanța de fond a conchis în mod justificat că corectarea și reeducarea condamnatului poate avea loc doar cu izolarea acestuia de societate, pedeapsa cu închisoarea fiind unica care va atinge scopul legii penale de restabilire

a echităţii sociale, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

5. Decizia instanţei de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Rusanovschi Iulian în numele inculpatului Şveţ Constantin, care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 4), 6), 9), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinţei Judecătorei Străşeni din 12 iunie 2015 şi a deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 29 octombrie 2015, invocând că:

- instanţa de apel nu s-a pronunţat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluţia ori motivarea soluţiei contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanţa a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluţia instanţei;

- nu au fost întrunite elementele infracţiunii;

- faptei săvârşite i s-a dat o încadrare juridică greşită;

- instanţa de judecată internaţională, prin hotărîre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel naţional a drepturilor şi libertăţilor omului care poate fi reparată şi în această cauză;

- instanţa de judecată neîntemeiat şi fără careva probe pertinente a constatat că inculpatul Şveţ Constantin, la 03.06.2014, l-ar fi agresat fizic pe Vieru Mihail;

- ordonanţa de pornire a urmăririi penale din 07.07.2014, a fost emisă cu încălcarea procedurii penale, deoarece plîngerea părţii vătămate Vieru Mihail a fost depusă la 03.06.2014, contrar art. 274 Cod de procedură penală, care obligă organul de urmărire penală sau procurorul sesizat în modul prevăzut în art. 262 şi 274 să dispună în termen de 30 de zile, prin ordonanţă, începerea urmăririi penale, la speţa ordonanţa fiind emisă la 35 de zile din momentul depunerii plîngerii;

- este ilegală încheierea instanţei de apel din 17.09.2015, prin care a fost respins demersul avocatului Rusanovschi Iulian cu privire la efectuarea expertizei grafologice, deoarece ulterior s-a demonstrat caracterul comanditar a acestui dosar penal, iar instanţa de apel nu şi-a exonerat obligaţiile prevăzute de art. 24 alin. (4) Cod de procedură penală, plasînd apărarea într-o poziţie defavorabilă şi inechitabilă faţă de acuzare;

- plîngerea din 03.06.2014 nu a fost depusă de Vieru Mihail, deoarece conform raportului nr. 661a-2014, eliberat de IMSP Spitalul Clinic de psihiatrie din 15.09.2014 (f.d. 150, vol. I), se constată că la 03.06.2014, în jurul orelor 16.00... Vieru Mihail a fost lovit la cap şi diferite părţi ale corpului cu un obiect metalic... în aceeaşi zi a fost spitalizat în SR Străşeni, după ce cu serviciul Aviasan la 05.06.2014, a fost internat în CNŞPMU Secţia Neurochirurgie, în stare gravă, astfel era imposibil ca pretinsa victimă să depună la 03.06.2014, plîngere şi declaraţie în faţa organului de urmărire penală (f.d. 16, 17 vol. I), dacă în aceeaşi zi a fost internat la SR Străşeni, apoi la 05.06.2014, în pofida stării grave a sănătăţii, acesta a fost transportat la Chişinău cu serviciul Aviasan. Din acest motiv e posibil ca ordonanţa de începere a urmăririi penale a fost emisă după 35 de zile din momentul depunerii plîngerii, în

acest context e posibil că plîngerea și declarația din 03.06.2014, au fost depuse de alte persoane nu de partea vătămată;

- plîngerea și declarația din 03.06.2014 sunt semnate de altă persoană și nicidecum de partea vătămată, iar aceste două semnături (f.d.16, 17, vol. I) se deosebesc în mod evident și esențial de semnătura părții vătămate de pe cererea de recunoaștere în calitate de parte vătămată (f.d.20, vol. I) la data de 09.06.2015, când de fapt era internat la CNȘPMU Secția Neurochirurgie în stare gravă și nu se afla în fața OUP SUP IP Strășeni. Concubina victimei a declarat că imediat a anunțat salvarea (f.d. 25, vol. I), iar Vieru Mihail a fost internat, fapt ce exclude înfățișarea acestuia în fața OUP SUP IP Strășeni în ziua de 03 iunie 2014, iar în ordonanța de recunoaștere în calitate de parte vătămată din 09.06.2014 (f.d. 21, vol. I), este aplicată o altă semnătură, astfel fiind prezente 3 semnături diferite, care se pretind a fi a lui Vieru Mihail, care de fapt se afla internat în stare gravă în secția de neurochirurgie;

- deși procesul de audiere suplimentară a părții vătămate din 11.07.2014 a fost întocmit după începerea urmăririi penale și externarea victimei, acesta conține a patra semnătură diferită a pretinsei victimei, fapt ce impune necesitatea efectuării unei expertize grafologice;

- instanța de apel în mod ilicit și abuziv a respins demersul avocatului Rusanovschi Iulian cu privire la decăderea din lista probelor a plîngerii depuse de pretinsa parte vătămată la 03.06.2014, a declarației părții vătămate din 03.06.2014 și a ordonanței de recunoaștere în calitate de parte vătămată din 09.06.2014, or procedura penală permite apărării de a înainta un asemenea demers la orice etapă a procesului penal, iar încălcările admise în cadrul urmăririi penale, impun necesitatea decăderii acestor probe din lista probelor;

- instanța de apel a desconsiderat probele anexate la dosar care demonstrează că inculpatul nu se face vinovat de agresarea victimei și cauzarea leziunilor corporale grave, cum ar fi raportul de constatare tehnico-științifică prin care se demonstrează că unele semnături nu aparțin victimei, dar altor persoane;

- OUP IP Strășeni încearcă să camufleze acțiunile ilegale și abuzive, indicînd în ordonanța de recunoaștere în calitate de parte vătămată dar și în procesul verbal de audiere a părții vătămate, din 09.06.2014 (f.d. 21-23, vol. I), faptul că acestea s-au petrecut în incinta Spitalului de Urgență, în procesul de examinare a materialelor dosarului 2014330373, deoarece urmărirea penală a fost începută abia o lună mai târziu, prin ordonanța de începere a urmăririi penale din 07.07.2014, ora. 09.00, or anterior datei de 07.07.2014, nu pot exista acte ale organului de urmărire penală în care să fie indicat faptul că se întreprind acțiuni de urmărire penală într-un dosar penal inexistent;

- instanța de fond a considerat dovedită vinovăția inculpatului Șveț Constantin practic doar din declarațiile părții vătămate și a martorilor acuzării, neglijînd în mod evident declarațiile inculpatului și a martorilor apărării, deși declarațiile părții

vătămate sunt contradictorii, iar aceste contradicții creează dubii privind probarea învinuirii, iar instanța de judecată abuziv nu a aplicat prevederile art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală și nu a interpretat toate dubiile în favoarea inculpatului;

- deși victima declară că a fost lovită cu un pripon de metal, această declarație nu este susținută de alte probe, nefiind efectuate careva investigații pentru a fi demonstrată prezența acestui obiect folosit la săvârșirea pretinsei infracțiuni, astfel această declarație nu poate sta la baza unei sentințe de condamnare, nefiind astfel respectată prezumția nevinovăției garantată în art. 8 Cod de procedură penală;

- partea vătămată declară că nu a văzut cine a lovit-o, ci doar face careva concluzii cu privire la prezența lui Șveț Constantin. Din declarațiile altor martori se observă cu certitudine faptul că inculpatul la acea oră se afla în satul Chirianca;

- OUP pentru a înlătura aceste dubii, era obligat să interpeleze operatorul de telefonie mobilă, pentru a se confirma/infirma dacă inculpatul Șveț Constantin s-a aflat sau nu în satul Chirianca la data de 03.06.2014 în intervalul de timp indicat de acesta, astfel instanța nu poate nega faptul că declarațiile inculpatului nu sunt autentice, nefiind verificate nici declarațiile inculpatului cu privire la faptul dacă la 03.06.2014, a fost sau nu telefonat în jurul orei 09.15, de către două persoane din satul Chirianca, cu care urma să se întâlnească mai târziu, nefiind verificate nici lista apelurilor de pe telefonul staționar deținut de familia Șveț;

- instanța de apel în mod nejustificat a refuzat să anexeze la materialele dosarului 3 probe prezentate de partea apărării în interesul inculpatului, și anume: adresarea centrului de acreditare MOLDAC, care demonstrează că Centrul de Medicină Legală nu este acreditat conform legii, astfel expertiza în privința părții vătămate fiind efectuată contrar legii și urmează a fi decăzută din lista de probe; răspunsul S.A. Orange, prin care se menționează că s-a scurs termenul legal prevăzut de lege ce ține de locul aflării unui telefon mobil; răspunsul S.A. Moldtelecom, care vădește aceeași neglijență a acuzării în dosar;

- expertiza medico-legală și raportul de expertiză medico-legală nr. 1520/D din 04.07.2014, au fost efectuate/obținute ilegal, în pofida faptului că acel laborator nu este acreditat conform legii;

- instanța de apel greșit a respins de trei ori examinarea cererilor de recuzare înaintate de avocatul Rusanovschi Iulian, dacă nu procesul verbal al ședinței de judecată, atunci înregistrările audio anexate la dosar, probează faptul că apărarea a solicitat recuzarea completului de trei ori;

- nici un martor nu indică expres asupra faptului că Vieru Mihail ar fi fost agresat anume de Șveț Constantin, în declarațiile martorilor Cotruță Elena, Surdu Leonid, Cotruță Nicolae, Preguza Iulia, Țurcanu Valeriu, Barba Victoria, Barba Anatolie, fiind prezente neconcordanțe grave;

- declarațiile acestor martori nu au fost coroborate cu alte probe ce ar fi trebuit să existe la materialele dosarului penal, or declarațiile martorilor Preguza Valentina,

Șveț Angela, Covtoniuc Ion, Goncear Emil, Raspopa Olga, care demonstrează nevinovăția inculpatului nu au fost combătute în nici un fel de către acuzare;

- instanța de apel a încălcat prevederile art. 7, 8 Cod de procedură penală și a interpretat toate dubiile în defavoarea inculpatului și a restrâns posibilitatea apărării de a acumula și prezenta probe ce demonstrează nevinovăția lui Șveț Constantin;

- instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art. 30, 31 și 33, prin faptul că instanța de apel a neglijat prevederile art. 33-35 Cod de procedură penală, atunci când nu a permis examinarea cererii de recuzare, înaintată de trei ori de către apărare, fiind astfel încălcat dreptul la apărare a inculpatului;

- constatările instanței de apel în decizia recurată, sunt în contradicție cu sensul și temeiurile apelurilor înaintate de apărare și cu materialele dosarului penal, reprezentând o eroare de percepere a circumstanțelor cauzei și o gravă eroare de drept, manifestată și prin argumentarea insuficientă sau chiar lipsă de argumentare a propriilor afirmații;

- prin decizia instanței de apel nu au fost înlăturate încălcările sesizate, și a extins viciile hotărîrii atacate la maxim, punînd în pericol realizarea drepturilor fundamentale garantate de art. 6 și 13 a Convenției, prin motivarea insuficientă (Hotărîrea CEDO în cauza Suominen vs Finlanda), ignorarea probelor cheie (hotărîrea CEDO în cauza Giuran vs. România);

- instanța de apel în mod tendențios nu se expune pe marginea cererii de apel depusă de avocatul Gavriliță Mihai, considerînd că în această cauză nu au fost stabilite careva circumstanțe pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, astfel instanța de apel refuză să motiveze temeinic aceste deducții;

- între acțiunile inculpatului și infracțiunea săvîrșită nu există o legătură cauzală, instanța de apel nu a luat în considerație personalitatea condamnatului, că acesta a fost funcționar public pînă a fi pus sub acuzare, este tată a 5 copii, anterior nu a fost condamnat, caracteristicile prezentate care îl caracterizează ca o persoană ce nu ar fi putut săvîrși asemenea infracțiuni;

- în cadrul urmăririi penale nu s-a efectuat cercetare la fața locului sau o percheziție la domiciliu pentru a se descoperi corpurile delictive, nici o probă pertinentă nu indică la săvîrșirea infracțiunii de către inculpat, instanța de fond și de apel nu a dat o apreciere declarațiilor martorilor apărării, nu există nici o probă a acuzării care ar demonstra că în momentul săvîrșirii infracțiunii Șveț Constantin s-ar fi aflat în satul Voinova și nu în satul Chirianca;

- argumentul acuzării fiind doar declarațiile părții vătămate care suferă de retard mental și nu cunoaște lunile anului, dar indicînd că țărșul cu care a fost lovit avea 20 mm grosime și 50 cm lungime, fără să fi văzut obiectul cu care a fost lovit.

6. La recursul ordinar declarat de avocatul Rusanovschi Iulian în numele inculpatului Șveț Constantin, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, a depus referință procurorul Crijanovschi Serghei, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, din motiv că recurentul potrivit art. 430

Cod de procedură penală este obligat să indice temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală și în ce constă problema de drept, de importanță generală abordată în cauză, care e eroarea de drept comisă de instanță ce duce la casarea hotărârii. Astfel, recurentul solicită rejudecarea cauzei, considerînd că au fost comise încălcări de procedură. Din materialele cauzei rezultă că acțiunile efectuate au fost legale în cadrul dosarului penal și nu a fost admisă încălcarea anumitor prevederi ale legii procesual penale ce ar fi condiționat comiterea unor erori grave de drept.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, ținînd seama de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că potrivit recursului declarat de recurent, acesta indică temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 4), 6), 9) și 12) Cod de procedură penală, și anume că *„judecata a avut loc fără participarea procurorului, inculpatului, precum și a apărătorului, interpretului și traducătorului, cînd participarea lor era obligatorie potrivit legii; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală și că faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”*.

Totodată, din textul recursului declarat, Colegiul penal reține că deși recurentul nu indică temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 2), 8), 15) Cod de procedură penală, acesta le invocă contextual și le descrie ca fiind incidente în speța dată.

Verificînd legalitatea hotărîrii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentînd în acest context următoarele.

7.1. Cu referire la temeiurile indicate de recurent, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 4), 9), 12), 15) Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că din conținutul recursului declarat de recurent nu se identifică nici un argument în privința confirmării temeiurilor invocate, la fel, în urma examinării materialelor cauzei, nu s-au identificat careva circumstanțe care ar cădea sub incidența acestora și ar fi constituit temei de casare, astfel alegațiile recurentului în această parte sunt pur declarative și neîntemeiate, or ambele instanțe ierarhic inferioare au respectat prevederile procesual penale privind participarea participanților a căror prezență este obligatorie la judecarea cauzei, precum și fapta de comitere a căreia a fost recunoscut vinovat inculpatul Șveț Constantin este expres prevăzută de legea penală în art. 151 alin. (1) Cod penal, ambele instanțe încadrând corect acțiunile inculpatului în baza acestui articol, nefiind prezentate de recurent nici careva hotărâri elocvente a unei instanțe internaționale, care prin hotărâre pe alt caz similar, ar fi constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care ar fi fost incidentă în speța dată.

7.2. Cu referire la temeiul ce se deduce din textul recursului declarat, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, ce prescrie *„instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art.30, 31 și 33”*, și motivele invocate care cad sub incidența acestui temei, precum că *„instanța de apel greșit a respins de trei ori examinarea cererilor de recuzare înaintate de avocatul Rusanovschi Iulian, dacă nu procesul verbal al ședinței de judecată, atunci înregistrările audio anexate la dosar, probează faptul că apărarea a solicitat recuzarea completului de trei ori; instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art. 30, 31 și 33 Cod de procedură penală, prin faptul că instanța de apel a neglijat prevederile art. 33-35 Cod de procedură penală, atunci când nu a permis examinarea cererii de recuzare, înaintată de trei ori de către apărare, fiind astfel încălcat dreptul la apărare a inculpatului”*, Colegiul penal conchide că nu pot fi acceptate, deoarece din conținutul procesului verbal al ședinței de judecată din instanța de apel, nu rezultă ca careva cereri de recuzare să fi fost înaintate de părți în proces, totodată partea apărării nu a formulat careva obiecții cu privire la legalitatea și integritatea procesului verbal, fapt ce denotă că acesta a fost întocmit conform prevederilor art. 336 Cod de procedură penală, or în conținutul acestuia au fost consemnate toate acțiunile instanței în ordinea în care acestea s-au desfășurat, precum și toate cererile și demersurile formulate de părți, astfel procesul verbal este complet și nu există careva omisiuni ce i-ar fi afectat plenitudinea, iar circumstanțele invocate de recurent nu au fost depistate de instanța de recurs în prezenta cauză penală, acestea fiind neîntemeiate.

7.3. Cu referire la temeiul indicat de recurent și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice*

dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărîrea adoptată a menținut sentința de condamnare însușindu-i argumentele, totodată pronunțându-se asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelurile declarate. Motivele neesențiale invocate în apeluri care au rămas fără argumentare, nu afectează soluția corectă, astfel instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt în acest aspect. Totodată, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul deciziei.

În același context, în privința motivelor invocate de recurent, care cad sub incidența aceluiași temeii, precum că *„instanța de judecată neîntemeiat și fără careva probe pertinente a constatat că inculpatul Șveț Constantin, la 03.06.2014, l-ar fi agresat fizic pe Vieru Mihail; instanța de fond a considerat dovedită vinovăția inculpatului Șveț Constantin practic doar din declarațiile părții vătămate și a martorilor acuzării, neglijînd în mod evident declarațiile inculpatului și a martorilor apărării, deși declarațiile părții vătămate sunt contradictorii, iar aceste contradicții creează dubii privind probarea învinuirii, iar instanța de judecată abuziv nu a aplicat prevederile art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală și nu a interpretat toate dubiile în favoarea inculpatului; nici un martor nu indică expres asupra faptului că Vieru Mihail ar fi fost agresat anume de Șveț Constantin, în declarațiile martorilor Cotruță Elena, Surdu Leonid, Cotruță Nicolae, Preguza Iulia, Țurcanu Valeriu, Barba Victoria, Barba Anatolie, fiind prezente neconcordanțe grave; constatările instanței de apel în decizia recurată, sunt în contradicție cu sensul și temeiurile apelurilor înaintate de apărare și cu materialele dosarului penal, reprezentînd o eroare de percepere a circumstanțelor cauzei și o gravă eroare de drept, manifestată și prin argumentarea insuficientă sau chiar lipsă de argumentare a propriilor afirmații; prin decizia instanței de apel nu au fost înlăturate încălcările sesizate, și a extins viciile hotărîrii atacate la maxim, punînd în pericol realizarea drepturilor fundamentale garantate de art. 6 și 13 a Convenției, prin motivarea insuficientă (Hotărîrea CEDO în cauza Suominen vs Finlanda), ignorarea probelor cheie (hotărîrea CEDO în cauza Giuran vs. România)”, Colegiul penal statuează că acestea nu pot fi acceptate, or din conținutul deciziei instanței de apel (f.d. 8-17, vol. III), rezultă că instanța de apel a apreciat corect probele acumulate la cauza penală, cercetate în ședința instanței de fond, verificate și în ședința instanței de apel, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței și veridicității și coroborîndu-le just a concluzionat că vinovăția lui Șveț Constantin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, este dovedită pe deplin prin declarațiile părții vătămate Vieru Mihail care au fost consecvente atît la faza de urmărire penală, cît și în instanța de fond și de apel,*

declarațiile acestuia fiind confirmate și prin procesul verbal de confruntare din data de 22.07.2014 dintre partea vătămată și inculpatul Șveț Constantin (f.d. 109-112, vol. I), procesul verbal de confruntare din 02.10.2014 dintre martorul Preguza Iulia și inculpatul Șveț Constantin (f.d. 168-171, vol. I), declarațiile martorilor Cotruță Elena și Onisim Nicolae, descrise și analizate amănunțit de către instanța de apel în decizie (f.d. 14,15,16, vol. III), raportul de expertiză medico-legală nr. 1520/D din data de 04.07.2014 (f.d. 54-55, vol. I), prin care instanța de apel corect a reținut legătura de cauzalitate în acțiunile inculpatului și vătămarile depistate pe corpul părții vătămate (f.d. 19, vol. III), precum și s-a expus argumentat asupra motivelor esențiale invocate în apelurile declarate.

La fel, cu referire la motivele invocate de recurent, precum că *„deși victima declară că a fost lovită cu un pripon de metal, această declarație nu este susținută de alte probe, nefiind efectuate careva investigații pentru a fi demonstrată prezența acestui obiect folosit la săvârșirea pretinsei infracțiuni, astfel această declarație nu poate sta la baza unei sentințe de condamnare, nefiind astfel respectată prezumția nevinovăției garantată în art. 8 Cod de procedură penală; argumentul acuzării fiind doar declarațiile părții vătămate care suferă de retard mental și nu cunoaște lunile anului, dar indicând că țărșul cu care a fost lovit avea 20 mm grosime și 50 cm lungime, fără să fi văzut obiectul cu care a fost lovit; instanța de apel a încălcat prevederile art. 7, 8 Cod de procedură penală și a interpretat toate dubiile în defavoarea inculpatului și a restrâns posibilitatea apărării de a acumula și prezenta probe ce demonstrează nevinovăția lui Șveț Constantin;”*, Colegiul penal statuează că sunt nefundamentate și constituie opinia subiectivă a recurentului, or instanța de apel în decizia sa în conformitate cu prevederile art. 7 și 8 Cod de procedură penală, ținând cont de toate circumstanțele cauzei corect a apreciat declarațiile părții vătămate care au fost consecvente atât la faza de urmărire penală, cât și în instanța de fond și de apel (f.d. 225-225¹, vol. II), ca fiind o probă pertinentă și decisivă, care în coroborare cu celelalte probe acumulate la cauza penală confirmă și înlătură orice dubii privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, iar nedepistarea și neexaminarea obiectului folosit la săvârșirea infracțiunii, nu exclude prezența și valoarea probatorie a celorlalte probe descrise și analizate în decizia instanței de apel (f.d.8-14, vol. III).

În aceeași ordine de idei, cu privire la alegația recurentului, precum că *„în cadrul urmăririi penale nu s-a efectuat cercetare la fața locului sau o percheziție la domiciliu pentru a se descoperi corpurile delictelor, nici o probă pertinentă nu indică la săvârșirea infracțiunii de către inculpat, instanța de fond și de apel nu a dat o apreciere declarațiilor martorilor apărării, nu există nici o probă a acuzării care ar demonstra că în momentul săvârșirii infracțiunii Șveț Constantin s-ar fi aflat în satul Voinova și nu în satul Chirianca”*, Colegiul penal reține că constituie o interpretare aleatorie a recurentului, or din materialele cauzei rezultă că vinovăția inculpatului a fost cert stabilită și dovedită în baza cumulului de probe administrat

și cercetat în cauza penală, probe decisive în acest sens fiind corect apreciate declarațiile părții vătămate Vieru Mihail și raportul de expertiză medico-legală nr. 1520/D din data de 04.07.2014.

La fel, în partea ce ține de criticile recurentului, precum că *„partea vătămată declară că nu a văzut cine a lovit-o, ci doar face careva concluzii cu privire la prezența lui Șveț Constantin. Din declarațiile altor martori se observă cu certitudine faptul că inculpatul la acea oră se afla în satul Chirianca; OUP pentru a înlătura aceste dubii, era obligat să interpeleze operatorul de telefonie mobilă, pentru a se confirma/infirma dacă inculpatul Șveț Constantin s-a aflat nu în satul Chirianca la data de 03.06.2014 în intervalul de timp indicat de acesta, astfel instanța nu poate nega faptul că declarațiile inculpatului nu sunt autentice, nefiind verificate nici declarațiile inculpatului cu privire la faptul dacă la 03.06.2014, a fost sau nu telefonat în jurul orei 09.15, de către două persoane din satul Chirianca, cu care urma să se întâlnească mai târziu, nefiind verificate nici lista apelurile de pe telefonul staționar deținut de familia Șveț”*, se concluzionează de Colegiul penal că nu pot fi admise, deoarece instanța de apel corect a constatat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, or partea vătămată, atât la faza de urmărire penală, cât și în instanța de fond și de apel, a menționat ferm că anume Șveț Constantin a fost acel care l-a lovit, iar celelalte circumstanțe descrise de recurent nu sunt elocvente în speța dată, din moment ce la cauză au fost administrate suficiente probe la care s-a făcut referire și în prezenta decizie care au demonstrat vina inculpatului în comiterea infracțiunii.

Totodată, cât privește motivul citat de recurent, precum că *„declarațiile acestor martori nu au fost coroborate cu alte probe ce ar fi trebuit să existe la materialele dosarului penal, or declarațiile martorilor Preguza Valentina, Șveț Angela, Covtoniuc Ion, Gonciar Emil, Raspopa Olga, care demonstrează nevinovăția inculpatului nu au fost combătute în nici un fel de către acuzare”*, Colegiul penal conchide că nu poate fi acceptat, or recurentul solicită reaprecierea probelor, fapt ce nu este prevăzut de prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală și nu poate constitui temei de recurs, deoarece aprecierea probelor ține de competența instanțelor de fond și de apel, iar instanța de recurs examinează cauza pentru a repara doar erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

În aceeași ordine de idei, ce ține de motivul invocat de recurent, precum că *„ordonanța de pornire a urmăririi penale din 07.07.2014, a fost emisă cu încălcarea procedurii penale, deoarece plîngerea părții vătămate Vieru Mihail a fost depusă la 03.06.2014, contrar art. 274 Cod de procedură penală, care obligă organul de urmărire penală sau procurorul sesizat în modul prevăzut în art. 262 și 274 Cod de procedură penală să dispună în termen de 30 de zile, prin ordonanță, începerea urmăririi penale, la speță ordonanța fiind emisă la 35 de zile din momentul depunerii plîngerii”* Colegiul penal atestă că este nejustificat și menționează că conform prevederilor art. 1 alin. (1) Cod de procedură penală, procesul penal se consideră

început din momentul sesizării sau autosesizării organului competent despre pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni, iar potrivit materialelor cauzei, rezultă că actele de sesizare și de constatare cu privire la săvârșirea infracțiunii au fost înregistrate la 03 și 05.06.2014 (f.d. 9, 15 vol. I), respectiv termenul de 30 de zile prevăzut în art. 274 alin. (1) Cod de procedură penală, privind emiterea ordonanței de începere a urmăririi penale expira la 05.07.2014, care a fost zi nelucrătoare (sîmbătă), însă art. 231 alin (4) Cod de procedură penală, stipulează expres că „dacă ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul expiră la sfîrșitul primei zile lucrătoare care urmează”, astfel ordonanța de începere a urmăririi penale a fost emisă în cadrul termenului legal la 07.07.2014, în zi de luni, adică prima zi lucrătoare care a urmat, astfel nefiind comise careva încălcări ce ar fi afectat legalitatea acestui act procesual.

La fel, în privința motivului invocat de recurent, precum că „*OUP IP Strășeni încearcă să camufleze acțiunile ilegale și abuzive, indicînd în ordonanța de recunoaștere în calitate de parte vătămată dar și în procesul verbal de audiere a părții vătămate, din 09.06.2014 (f.d. 21-23, vol. I), faptul că acestea s-au petrecut în incinta Spitalului de Urgență, în procesul de examinare a materialelor dosarului 2014330373, deoarece urmărirea penală a fost începută abia o lună mai tîrziu, prin ordonanța de începere a urmăririi penale din 07.07.2014, ora. 09.00, or anterior datei de 07.07.2014, nu pot exista acte ale organului de urmărire penală în care să fie indicat faptul că se întreprind acțiuni de urmărire penală într-un dosar penal inexistent*”, Colegiul penal precizează că este nefondat, din motiv că prevederile art. 1 alin. (1) Cod de procedură penală, stipulează expres că „procesul penal se consideră început din momentul sesizării sau autosesizării organului competent despre pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni”, or conform materialelor dosarului (f.d. 16, vol. I), rezultă că organul de urmărire penală a fost sesizat prin plîngerea depusă de către partea vătămată la data de 03 iunie 2014 (f.d. 16, vol. I), moment care conform legii procesual penale a început procesul penal în speța dată, iar acțiunile întreprinse ulterior de organul de urmărire penală s-au petrecut în cadrul procesului penal în condiții de legalitate.

Alegațiile recurentului precum că „*este ilegală încheierea instanței de apel din 17.09.2015, prin care a fost respins demersul avocatului Rusanovschi Iulian cu privire la efectuarea expertizei grafologice, deoarece ulterior s-a demonstrat caracterul comanditar a acestui dosar penal, iar instanța de apel nu și-a exonerat obligațiile prevăzute de art. 24 alin. (4) Cod de procedură penală, plasînd apărarea într-o poziție defavorabilă și inechitabilă față de acuzare; plîngerea din 03.06.2014 nu a fost depusă de Vieru Mihail, deoarece conform raportului nr. 661a-2014, eliberat de IMSP Spitalul Clinic de psihiatrie din 15.09.2014 (f.d. 150, vol. I), se constată că la 03.06.2014, în jurul orelor 16.00... Vieru Mihail a fost lovit la cap și diferite părți ale corpului cu un obiect metalic...în aceeași zi a fost spitalizat în SR Strășeni, după ce cu serviciul Aviasan la 05.06.2014, a fost internat în CNȘPMU*

Secția Neurochirurgie, în stare gravă, astfel era imposibil ca pretinsa victimă să depună la 03.06.2014, plîngere și declarație în fața organului de urmărire penală (f.d. 16, 17 vol. I), dacă în aceeași zi a fost internat la SR Strășeni, apoi la 05.06.2014, în pofida stării grave a sănătății, acesta a fost transportat la Chișinău cu serviciul Aviasan. Din acest motiv e posibil ca ordonanța de începere a urmăririi penale a fost emisă după 35 de zile din momentul depunerii plîngerii, în acest context e posibil că plîngerea și declarația din 03.06.2014, au fost depuse de alte persoane nu de partea vătămată; plîngerea și declarația din 03.06.2014 sunt semnate de altă persoană și nicidecum de partea vătămată, iar aceste două semnături (f.d.16, 17, vol. I) se deosebesc în mod evident și esențial de semnătura părții vătămate de pe cererea de recunoaștere în calitate de parte vătămată (f.d.20, vol. I) la data de 09.06.2015, cînd de fapt era internat la CNȘPMU Secția Neurochirurgie în stare gravă și nu se afla în fața OUP SUP IP Strășeni. Concubina victimei a declarat că imediat a anunțat salvarea (f.d. 25, vol. I), iar Vieru Mihail a fost internat, fapt ce exclude înfățișarea acestuia în fața OUP SUP IP Strășeni în ziua de 03 iunie 2014, iar în ordonanța de recunoaștere în calitate de parte vătămată din 09.06.2014 (f.d. 21, vol. I), este aplicată o altă semnătură, astfel fiind prezente 3 semnături diferite, care se pretind a fi a lui Vieru Mihail, care de fapt se afla internat în stare gravă în secția de neurochirurgie; deși procesul de audiere suplimentară a părții vătămate din 11.07.2014 a fost întocmit după începerea urmăririi penale și externarea victimei, acesta conține a patra semnătură diferită a pretinsei victime, fapt ce impune necesitatea efectuării unei expertize grafologice; instanța de apel în mod ilicit și abuziv a respins demersul avocatului Rusanovschi Iulian cu privire la decăderea din lista probelor a plîngerii depuse de pretinsa parte vătămată la 03.06.2014, a declarației părții vătămate din 03.06.2014 și a ordonanței de recunoaștere în calitate de parte vătămată din 09.06.2014, or procedura penală permite apărării de a înainta un asemenea demers la orice etapă a procesului penal, iar încălcările admise în cadrul urmăririi penale, impun necesitatea decăderii acestor probe din lista probelor; instanța de apel a desconsiderat probele anexate la dosar care demonstrează că inculpatul nu se face vinovat de agresarea victimei și cauzarea leziunilor corporale grave, cum ar fi raportul de constatare tehnico-științifică prin care se demonstrează că unele semnături nu aparțin victimei, dar altor persoane;”Colegiul penal nu le acceptă, deoarece acestea constituie o opinie subiectivă a recurentului, or din declarațiile părții vătămate Vieru Mihail date în instanța de apel (f.d. 233, vol. II), rezultă că acesta recunoaște semnăturile sale efectuate pe aceste acte procesuale și confirmă autenticitatea lor, iar temeieri de a pune la îndoială veridicitatea acestor declarații nu se identifică de instanța de recurs, or diferențele minore dintre semnături invocate de avocat, au fost determinate de starea sănătății grave a părții vătămate rezultată în urma săvîrșirii infracțiunii, acesta fiind în conștiință la semnarea acestora, iar instanța de apel corect a respins demersurile apărării cu privire la decăderea acestor acte procesuale din lista

probelor, nefiind constatate careva circumstanțe ce ar fi afectat legalitatea lor. În același sens legea procesual penal nu stabilește obligația ca actele procesuale penale respective să fie semnate în incinta OUP, or din cauza unor circumstanțe imprevizibile (ex: starea de sănătate precară a părții vătămate) deplasarea acestora la OUP este nerezonabilă, astfel unele acțiuni procesuale în caz de necesitate pot fi desfășurate și la locul aflării acestor persoane, în speță în SR Strășeni și CNȘPMU, fapt ce nu lovește de nulitate actele procesuale întocmite în acest mod, iar acțiunile instanței de apel în privința respingerii demersurilor părții apărării de decădere din lista de probe a acestor acte procesuale și efectuării unei expertize grafologice fiind conforme normelor procesual penale.

Cît privește motivul invocat de recurent, precum că *„instanța de apel în mod tendențios nu se expune pe marginea cererii de apel depusă de avocatul Gavriliță Mihai, considerînd că în această cauză nu au fost stabilite careva circumstanțe pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, astfel instanța de apel refuză să motiveze temeinic aceste deducții”*, Colegiul penal atestă că este inadmisibil, deoarece din conținutul deciziei instanței de apel (f.d. 22, vol. III), reiese că aceasta s-a expus corect și argumentat asupra acestui aspect contestat prin cererea de apel și astfel nu a comis o careva eroare de drept ce ar fi constituit temei de recurs în speța dată, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și le însușește.

În continuare, în privința criticilor recurentului, precum că *„instanța de apel în mod nejustificat a refuzat să anexeze la materialele dosarului 3 probe prezentate de partea apărării în interesul inculpatului, și anume: adresarea centrului de acreditare MOLDAC, care demonstrează că Centrul de Medicină Legală nu este acreditat conform legii, astfel expertiza în privința părții vătămate fiind efectuată contrar legii și urmează a fi decăzută din lista de probe; răspunsul S.A. Orange, prin care se menționează că s-a scurs termenul legal prevăzut de lege ce ține de locul aflării unui telefon mobil; răspunsul S.A. Moldtelecom, care vădește aceeași neglijență a acuzării în dosar; expertiza medico-legală și raportul de expertiză medico-legală nr. 1520/D din 04.07.2014, au fost efectuate/obținute ilegal, în pofida faptului că acel laborator nu este acreditat conform legii”*, Colegiul penal denotă faptul că acestea nu sunt incidente în cauza dată, or conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, *„instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii”*, precum și alin. (4) a aceluiași articol, care prevede că *„părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane”*, ambele părți au drepturi și posibilități egale de a-și menține poziția, respectiv neadministrarea în termen a acestor probe ține de neglijența inclusiv și a părții apărării, iar aceste documente invocate ca probe de către partea apărării, au fost apreciate corect de instanța de apel că nu îndeplinesc condițiile art. 93 Cod de procedură penală, pentru a fi admise ca probe în prezenta cauza penală. Totodată se

reține că raportul de expertiză medico-legală nr. 1520/D din 04.07.2014 a fost efectuat conform normelor procesual penale, de organe și persoane competente de a efectua acest tip de expertize, în temeiul art. 142 alin. (3) Cod de procedură penală, precum și a art. 12 alin. (4) din Legea nr. 1086 din 23.06.2000 cu privire la expertiza judiciară, constatările tehnico-științifice și medico-legale.

7.4. În partea recursului în care recurentul critică decizia instanței de apel, invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, precum că în speță „*nu au fost întrunite elementele infracțiunii*” și unicul motiv indicat de recurent care cade sub incidența acestui temei „*între acțiunile inculpatului și infracțiunea săvârșită nu există o legătură cauzală, instanța de apel nu a luat în considerație personalitatea condamnatului, că acesta a fost funcționar public pînă a fi pus sub acuzare, este tată a 5 copii, anterior nu a fost condamnat, caracteristicile prezentate care îl caracterizează ca o persoană ce nu ar fi putut săvârși asemenea infracțiune*” Colegiul penal fixează că nu poate fi reținut, or în decizia instanței de apel s-a stabilit cert că anume în urma loviturilor aplicate părții vătămate de către inculpat au survenit vătămări corporale grave, fapt confirmat prin declarațiile părții vătămate și de raportul de expertiză medico-legală nr. 1520/D din 04.07.2014, iar celelalte circumstanțe descrise de recurent, au fost luate în considerație corect de instanța de apel la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului (f.d.20, vol. III).

8. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărîrea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil fiind vădit neîntemeiat.

9. Conducîndu-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Șveț Constantin cu avocatul său Rusanovschi Iulian, împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni din 02 iunie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015, în cauza penală privindu-l pe Șveț Constantin Anatolie, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **19 mai 2016.**

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin